

Слово про слово

НА ПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО...

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХРИСТИЯНСЬКА ГАЗЕТА WWW.SLOVOPROSLOVO.INFO

Духовно-просвітницьке видання

Вересень 2018 № 7 (67)

Сім'я – місце, де працює закон віддачі

Щаслива гармонійна сім'я є здійсненням початкового задуму Небесного Отця. У щойно створеної людини немає жодної вади, вона безгрішна. І тим не менше, через відсутність в Адама відповідної йому жінки Творець виносить безкомпромісне рішення: «не добре...» (Бут. 2:18). Тільки створення Єви привело до задуманої гармонії: «і будуть обоє одним тілом» (Бут. 2:24). Так з'явилася перша сім'я.

Двоє, або пара, – це феномен, який багато разів зустрічається на сторінках

Святого Письма. Премудрий Еклезіяст стверджує: «Двом краще, ніж одному, для яких є добра винагорода в їхньому труді» (Екл. 4:9). Адже напарник підтримує того, хто падає, двоє зігріють один одного, плечем до плеча можна встояти під час нападу.

Ісус теж посилав Своїх учнів на проповідь по двох. Він вчить, що двоє, погодившись просити Всевишнього про щось, неодмінно отримають. Його Царство виникає і поширюється серед Його учнів, і починається це з двох людей.

Де двоє зберуться в ім'я Христа, там буде і Сам Христос. Сім'я також починається з поєднання двох. Ось чому по-справжньому християнська сім'я стає місцем, де небеса сходять на землю, місцем Царства Небесного, місцем, де присутній Сам Христос.

Звичайно, щоб сім'я була такою, потрібно, щоб чоловік і дружина шукали Господа, починаючи з раннього ранку. Пізнавали і прагнули виконувати Його волю, щоденно читаючи Святе Письмо. Разом молилися, однодушно пого-

дившись просити Господа про спільні потреби. Така сім'я – найкраще середовище для реалізації закону віддачі, бо і Сам Христос віддав Себе, залишивши нам приклад...

Дух нашого часу полягає у всеохоплюючому прагненні отримати від життя усе. Ті, хто піддалися його впливу, думають, що вони є центром світу і все існує заради них. Але рано чи пізно таке розуміння приводить до розчарування. Тут важливо пригадати хрестоматійний урок відомої казки про рибачка і рибку: людина не може насититися. І підсумок такого життя закономірний – розбите корито: «У п'явки були три дуже їй любі, дуже ... любі дочки, і ці три не задовольнили її; не наситилась і четверта, щоб сказати: Досить!» (Прип. 30:15). Бог замислив цей світ так, щоб ми насолоджувалися даванням: отримуємо, щоб розділити з іншим.

За задумом Творця людина не була створена самодостатньою, вона потребує постійного притоку енергії і ресурсів. Отримуючи необхідне, людина покликає розділити це з іншими людьми. І гармонійне життя полягає в балансі енергії здобуття і енергії віддачі: отримуючи віддаєш і віддаючи отримуєш.

Буває, що цей баланс порушується. Переконавання, що ресурси обмежені і всім не вистачить, вказує на перевагу енергії отримання. Для такої категорії людей характерні такі висловлювання: «Потрібно жити для себе», «Решта почекає», «В житті потрібно все встигнути». Інша позиція характеризується висловами: «Мені не потрібно багато», «Я потерплю», «Я звик задовольнятися малим». Ті, у кого переважає віддача, діють, виходячи з переконання, що власні бажання потрібно відкласти вбік.

Якщо не віддаємо, то тим самим перекидаємо собі можливість отримувати. І якщо не приймаємо, то позбавляємося можливості давати. Щоб отримати, маємо віддавати. Тому важливо, щоб ми дозволяли Богу благословляти нас і через нас благословляти оточуючих людей. У кожного є багато турбот, ми поглинуті вирішенням своїх проблем. І може скластися стійке враження, що нам не вистачає часу не те що на інших, у нас його немає навіть для себе.

Продовження на сторінці 2

Шість способів здобути радість

У перший рік подружнього життя я вперше зіткнулася з легкою стадією депресії. Але не надала цьому жодного значення. Я, врешті, вийшла заміж за чоловіка моєї мрії. Отримала першу роботу в якості викладача. Ми розпочали спільне життя, завели нові

знайомства. Але через якусь причину в моєму серці був смуток. Здавалося, життя настільки пригнічує мене, що хотілося натягнути ковдру на голову і лежати цілими днями в ліжку.

Безперестанний смуток у моєму серці привів мене до лікаря. Замість того, щоб швидко виписати рецепт, лікар перерахував ті важливі життєві переми, які я пережила за останній рік – випуск із коледжу, переїзд із рідного дому, заміжжя, перша справжня робота – і запевнив, що мої емоції і перепади настрою, схожі на американські гірки, у світлі недавніх подій сповна зрозумілі.

Зрештою я вийшла з цього стану, але через роки дорослого життя були періоди, коли знову починала сковзати у прірву відчаю. Меланхолійний бік моєї особистості змушує мене бачити склянку напівпорожньою. Розумію, що багатьом людям у таких випадках потрібні ліки. Але мені у боротьбі з депресією допомогла вдячність.

Поклоніння Богові росте у вдячності

Скарги – це часто моя відповідь за замовчуванням. Буквально днями помітила як, не дивлячись на те, що у мене був відносно добрий день, почала розповідати чоловікові, який щойно повернувся з роботи, про перепалку між дітьми після уроків.

Продовження на сторінці 4

Вдячність чи ремствування

Якщо запитаємо пересічну людину, чи задоволена вона своїм життям, імовірно, отримаємо заперечну відповідь. Людина відразу пригадає весь негатив сірих буднів: негаразди на роботі, проблеми в сім'ї, погіршення матеріального становища, економічну кризу...

Кілька років тому

ми підготували Пасхальну програму для онкохворих людей. Попередньо домовившись із працівниками лікарні, поспішали на зустріч. Аби послухати програму, з палат вийшли люди різного віку. Але мені назавжди запам'яталися сумні дитячі очі, які виказували палке бажання: «Я так хочу жити!»

Ми розповідали вірші про Божу любов, співали пісні про воскресіння Христове, але серце стискалося від жалю до цих хворих людей. Дорогою додому я розмірковувала про людське життя, сповнене радості і страждань, про край необхідний вибір людини – жити з Христом, Котрий зможе вгамувати не тільки фізичний, а й душевний біль. І знову згадала ті сумні дитячі очі...

А вдома мене зустріли радісні діти, які безтурботно гралися, сміялися. Увечері, ставши на коліна, я молилася за людей, які намагаються перемогти страшну хворобу, за надію в їхньому житті. Наприкінці прошепотіла слова вдячності: «Господи, дякую за дивовижний дар життя і здоров'я».

Чи цінуємо цей дар? Скільки ремствуємо, нарікаємо: «Усе не те... Усе не так...!» Нам завжди чогось бракує, ми постійно не задоволені.

Ще в біблійні часи народ часто виявляв своє незадоволення. Коли народ Божий разом із Мойсеєм прямував пустелею, Бог турбувався про ізраїльтян, захищав їх від небезпеки,

Продовження на сторінці 4

День подяки

23 ВЕРЕСНЯ ХРЕЩАТИК

10:00-21:00

НАЙМАСШТАБНІША
ХРИСТИАНСЬКА
ПОДІЯ РОКУ

СВЯТО
ПОДЯКИ
2018

День подяки – це свято з тривалою історією, що відзначається в переважній більшості країн світу. Головна його мета – подякувати Богу за врожай та плідну працю, за свої особисті досягнення та надбання, а також за злагоду і все добре, що мала упродовж року вся нація. Традиція таких святкувань уже понад століття притаманна і протестантському середовищу України. Відзначається в США у листопаді, в Канаді – у жовтні, в Україні – у вересні. А 17-го вересня 2017 року Свято Подяки вперше святкувалося і як Всеукраїнське.

Біблійна історія свята

Свято Подяки бере свій початок ще понад 3500 років тому. Саме тоді, після визволення з єгипетського рабства, Бог заповідав ніколи не забувати про вдячність: *«Стережися, щоб, коли ти будеш їсти й наситишся, і добрі дом побудуватимеш, а худоба твоя велика та худоба твоя мала розмножиться, і срібло та золото розмножаться тобі, щоб не забув ти Господа, Бога свого, щоб ти не сказав у серці своїм: Сила моя та міць моєї руки здобули мені цей добробут»* (Повт. Зк. 8:11-14).

Вдячність – це чисте серце, це запорука благословення та довголіття народу, це дух перемоги. Тож юдеї трималися заповіді Господньої, святкуючи Свято жнив. За часів християнства це стало добрим прикладом і для інших народів.

Світові традиції

День подяки – давня традиція більшості народів світу. Приміром, у Кореї з нетерпінням чекають на це свято, оскільки це не лише свято врожаю, а ще й свято сім'ї.

В Голландії та Швейцарії святкування проходять у змаганнях за найбільший вирощений гарбуз.

В Індії це свято відзначається в багатьох штатах, але найкраще дотримуються цієї традиції християни в Гоа.

Однак для розвинутих країн, як-от Сполучені Штати Америки та Канада, це не лише добра традиція, а всенародне державне свято.

У Сполучених Штатах Америки

Це державне загальнонародне свято США щорічно святкують у четвертий четвер місяця листопада; свято відзначає перший урожай, який зібрали пілігрими із Плімутської колонії у 1621 році після голодної зими в Новому Світі. Губернатор пілігримів Вільям Бредфорд проголосив День подяки Богові за те, що Він допоміг їм пережити сувору зиму. Колоністи, які вижили завдяки допомозі індіанців, влаштували для себе і для них триденне святкування з молебнями подяки і бенкетом.

Через 2 роки колонія страждала від посухи й губернатор проголосив день посту та молитви. Незадовго після цього почався дощ. Щоб відзначити Божу

відповідь на молитву, 29 листопада було проголошене Днем подяки. Ця дата вважається початком того, що зараз є Днем подяки у США, який відзначають у четвертий четвер листопада. У 1789 році перший президент США Джордж Вашингтон проголосив це свято національною подією і на прохання конгресу визначив дату – 26 листопада, четвер. Остаточою національним святом День подяки став у 1863 році, коли президент Авраам Лінкольн встановив його в останній четвер листопада і оголосив національним святом і вихідним днем.

В Україні

Культура вдячності з давніх-давен була традицією у багатьох країнах світу. Україна не виключення – в давнину слов'яни відзначали Свято жнив, Обжинки, його святкували по закінченню збору врожаю. На жаль, традиція з роками загубилася, натомість День подяки в Америці та Канаді стали загальнодержавними святами. Та віряни українських протестантських євангельських церков святкують Свято жнив в Україні вже майже 100 років. А 3 березня 2006 року на зустрічі Всеукраїнської Ради Церков із Президентом України була представлена концепція проведення Дня подяки Богові на загальнонаціональному рівні. І хоча рішення по цьому питанні не прийнято ще й досі, 17 вересня 2017 року, в рамках відзначення 500-річного ювілею реформації, вшанування якого було офіційно підтримано і Українською державою, відбулося грандіозне святкування Дня Подяки на Хрещатику. Урочистості на головній вулиці столиці, співorganizаторами яких виступила і Рада євангельських протестантських церков, зібрали, за деякими підрахунками, до півмільйона українців. Востаннє така кількість громадян збиралася у центрі Києва тільки під час Євромайдану. Та цього разу людей об'єднала не політика, а бажання подякувати Богу та помолитися за мир.

Гості Свята: Брії Блессінг, депутат Парламенту Великобританії Марк Прітчард, віце-президент Парламентської

Асамблеї Ради Європи Валерію Гілецькі, президент Християнського Центру державного управління ім. Кеннеді при Конгресі США Джордж Роллер, міс-Америка Террі Мьюс та екс-зірка NBA (баскетбол) Даніель Дролінгео. А закінчився святковий день надихаючим виступом людини-легенди Ніка Вуйчича. Всесвітньо відомий спікер, що народився без рук і ніг, спеціально прилетів до Києва, щоб святкувати День Подяки разом із українцями.

2018 року Свято подяки відбудеться 23 вересня на Хрещатику. Планується участь зірки Голлівуду Стівена Болдвіна, чемпіона світу з боксу Менні Пак'яо, мотиваційного спікера Ніка Холла, відомого британського співака Мартіна Сміта.

За що дякувати

«Той, хто не може дякувати, не може і отримувати. Бути вдячним означає бути щасливим! Подяка – ознака благородства душі» (Езоп).

«Багато людей моляться, коли вони хворі або близькі до смерті, а коли одужують, смертельно занедажує їхня подяка». «Почніть дякувати Богові за те, що у вас є, і Він дасть вам те, чого вам не вистачає» (Чарльз Сперджен).

Голова Оргкомітету R500, головний організатор урочистостей, народний депутат Павло Унгурян сказав про це так: «Головна причина святкування Дня подяки – це вдячність Богу за те, що маємо як держава та суспільство. Зараз знаходимось у дуже непростій і турбулентній ситуації. Україна переживає, мабуть, найскладніші часи за всю історію Незалежності, але вона вистояла і продовжує розвиватися. І за це потрібно дякувати! І головне, що цим відзначенням хочемо донести ідею: Україна зміниться тоді, коли зміниться кожна людина у серці своїм. Коли кожен вирішить для себе будувати життя на духовних та патріотичних цінностях, коли кожен зможе взяти відповідальність за себе, за своїх дітей, за свій дім і державу. Тоді і прийде справжній успіх».

Вікіпедія

Сім'я – місце, де працює закон віддачі

Початок на сторінці 1

Насправді, якщо зможемо здолати себе і зробити щось корисне для інших, то зробимо щось дуже важливе і корисне для самих себе. Чим більше радості даруємо іншим, тим більше щасливими стаємо самі. Якщо ви помітили, що ваші справи зупинилися і, як ви не стараєтеся, все залишається на місці, терміново почніть віддавати. Христос каже: *«Але не так буде між вами: якщо хтось між вами хоче бути великим, нехай буде вам слугою»* (Мк. 10:43). Хочеш більше мати? Більше віддавай! Більше служи тим, хто поруч із тобою, роби їм щось корисне, потрібне.

Жадібність не дає нам можливості віддавати, гордість не дозволяє приймати. Яким би ти не був багатим, не зможеш з'їсти каструлю їжі замість тарілки, не зможеш носити дві сорочки відразу. Христос навчає: *«Хто має дві сорочки, нехай дасть тому, хто не має, а хто має їжу, так само нехай робить!»* (Лк. 3:11). Якщо можемо подолати страх позбутися чогось, що нам потрібне, то побачимо, що чим більше віддаємо з чистим серцем, тим більше отримуємо. Бог благословляє оточуючих через того, хто вмie благословляти. Як казав Йов: чи не їв від нього сирота?

Це не означає, що маємо бути марнотратними. Якщо маємо мету через

роздачу накопичити більше, можемо помилитися. Потрібно давати з радісним серцем, з любов'ю, без сумніву і страху. Вміння віддавати – це дар Божий. Часто намагання робити добро не приносить результату. Можливо, вам приходили такі думки: «Я стільки добра роблю, а вони не помічають», «Я стільки спілкуюся з ними, а вони стають ще гіршими». Подібні думки вказують, що насправді ви більше хочете отримати, ніж дати. У будь-якій сфері життя старайтеся віддавати трохи більше, ніж отримали.

Сім'я – найкраще середовище для навчання і реалізації закону віддачі. Дитина бере від батьків, від світу все, що потрібне для росту і розвитку. Ставши дорослим, вона віддає – у вигляді відповідних вчинків, професійної діяльності, відношення до оточуючих і поведінки в цілому. Батьки недостатньо виконують свої зобов'язання, якщо навчають своїх дітей їсти, пити, ходити, розмовляти, прикрашатися, бо все це служить лише для тіла, яке не є людиною, а слугує наметом для людини, як вважає Ян Амос Каменський.

Буває так, що батьки жертвують усім заради дітей, і коли діти все отримали, вони не здатні віддавати, бо від початку був порушений баланс віддачі і отримання у стосунках із дітьми. Не варто

чекати вдячності від дітей, яких батьки навчили лише брати.

Сімейний човен піде на дно, якщо в подружніх стосунках хтось надає перевагу тому, щоби брати і забуває віддавати. Порушений баланс приводить до невдоволення, конфліктів. Деякі люди соромляться говорити про свої потреби і постійно знемагають від постійної гри в одні ворота. Чому з'являються подібні проблеми? Найчастіше ця проблема родом із дитинства, дитина не була навчена ділитися, не бачила доброго прикладу перед очима, їй не пояснили, як приймати з вдячністю і як ділитися, не очікуючи нічого взамін.

Як потрібно приймати? Варто навчитися приймати безкорисливо і не присвоюючи собі те, що отримуєш. Потрібно висловити щирі вдячність людині, через яку вам у користування прийшла ця річ або ресурси. Тут потрібно пригадати слова апостола, що той, хто має, має бути як той, що не має. Все, що маємо, дане нам на тимчасове користування. Отримуючи, маємо, у свою чергу, віддавати щось, і не обов'язково тому, хто нас благословив. Краще, якщо це буде людина, яка не може вам нічим віддячити. Давання має бути безкорисливим.

Настрій до споживання веде до одинокості. Коли людина спілкується переважно з метою отримати що-небудь від

співрозмовника, вона складає про себе негативне враження і відштовхує від себе. Щастя можливе у тих відносинах, де є віддача. Де люди віддають, там є емоційний контакт, є спілкування, є щастя. У протилежному випадку вони залишаються самотніми.

Віддавати потрібно вмiти! По-перше, віддавайте щиро, від усього серця, без жалю. Діліться не лише матеріальним. Діліться вашими знаннями, вміннями, діліться добрими словами і підтримкою. При цьому вчинки добра не потрібно афішувати, як сказав Христос, *«нехай ліва рука твоя не знає, що робить права»* (Мт. 6:3).

По-друге, давайте на благі цілі. Слово «благодійність» вказує на це. Чим вища і чистіша мета, тим сильнішою буде внутрішня радість від давання.

По-третє, варто навчитися висловлювати вдячність усім без виключення, хто вам допоміг або зробив ваше життя кращим, чистішим, світлішим. При цьому вдячність має бути щирою і правдивою. Фактично не важливо, скільки має людина, вона має бути вдячною. Потрібно навчитися бути вдячним за можливість жити, дихати, насолоджуватися природою.

Будьмо вдячні Господу за те, що Його Слово серед нас, воно доступне для кожного; що вчить нас жити за законами Його Царства, яке вже є серед нас і яке гряде.

Сергій Сіпко

Мудрість вдячності

В одному місті жив дуже багатий, але пихатий і хвалькуватий чоловік. Він був неодруженим, з родичами не спілкувався, сусідів зневажав і часто висміював їх у колі своїх друзів, таких же самих панів, як і сам. Утім, він не любив навіть своїх друзів, а небу часто дорікав тим, що він не найбагатший, не найзнаменитіший і не найшанованіший чоловік у місті.

І до того набридло Господу слухати заздрісні скарги і стогін цього чоловіка, що коли той пустив за вітром весь свій маєток, навіть не забажав простягнути Свою руку допомоги. Коли ж з уст банкрута посипалися прокляття на адресу Бога і сил небесних, стався нещасний випадок – в його дім потрапила блискавка, і той дотла згорів.

Гірко заплакав чоловік і пішов шукати притулку у своїх друзів. Однак жоден із них так і не при-

йняв його. А дехто, гідуючи, поморщився і лише насміхався з горя ще вчорашнього друга. Вночі він, голодний, втомлений і замерзлий, у відчаї постукав у вікно сусідки – бідної вдови з двома маленькими дітками. Та не тримала на нього зла і від усієї душі запропонувала йому дах і їжу.

Вранці цей чоловік стояв у храмі на колінах і, заливаючись сльозами, просив у Бога прощення за свою глупоту і гордість. Доброта і великодушність колись зневаженої ним простолюдинки глибоко зачепили його душу. Він молив: «Господи, прости за те, що не цінував дари Твої і не був вдячним Тобі за милість Твою». Незабаром він помирився з родичами і ті допомогли йому побудувати малий будинок. Так він став жити в мирі і згоді зі всіма.

Прошло кілька років. Бідна вдова, яка прийняла його в най-

важчі дні його життя, померла, а її діти залишилися круглими сиротами. Постукали вони в його дім і попросили взяти їх до себе. Поспівчував їм чоловік, але відмовив: – Моя хата маленька. Постукайте краще до тих, хто заможніший. Та і жити я звик один...

Пішли сироти, засмучені. А вранці чоловік не зміг піднятися з ліжка – до нього його прикувала невідома хвороба. Гірко заплакав і у відчаї почав кликати до Бога:

– Знову я прогнівив Тебе, заплатив за свою глупоту здоров'ям. Чому Ти так жорстоко караєш мене?

Посміхнувся Господь і гірко відповів йому:

– Бо не вмів ти бути мудрим без страждання і горя.

Чоловік все зрозумів. Він вимолив у бідних сиріт прощення і ті з радістю увійшли в його дім і допомогли йому перемогти недугу. Тоді чоловік подякував Богові за милість удруге. Віднині він щомиті міг радіти присутності близьких людей, їхнім голосам, які відгукувалися в його серці відлунням невимовного щастя.

Одного разу, коли він сидів у дворі, бавлячись із онуками, мимо проходили його колишні важливі друзі. Вони впізнали його і стали насміхатися над його малою хатою, бідним одягом і над його іграми з дітьми. А він лише підняв свій зір до неба і подякував Богу за чудове життя.

Тетяна Дрібниця

Менні Пак'яо – «Без Христа я ніщо»

Еммануель Дapidран «Менні» Пак'яо – філіппінський боксер-професіонал, чемпіон світу у 8-ми вагових категоріях. Боксер десятиліття за версією асоціації журналістів, які пишуть про бокс, найкращий боксер незалежно від категорії за версією журналу «Ринг». Менні Пак'яо буде одним зі спікерів Всеукраїнського Свята Подяки в Києві

23 вересня 2018 року.

Боксер є глибоко віруючою людиною і глибоко вивчає Біблію. Переміна життя відомого спортсмена відбулася після сну, який змусив його відмовитися від азартних ігор, алкоголю і аморального стилю життя. Сон приснився Пак'яо в ніч після перемоги над мексиканським боксером Хуаном Мануелем.

У сні Менні був у прекрасному лісі і яскраве світло осяяло його. Потім якийсь голос запитав його: «Синку, чому ти втікаєш від Мене?»

Пак'яо прокинувся в сльозах, проплакав усю ніч, подушка була повністю мокрою. Прокинувшись, почав шукати відповіді в Біблії, і знайшов, що Бог іноді говорив із людьми через сон. Він усвідомив, що сон реальний, і має змінити своє життя.

Зміна життя, зі слів боксера, відбулася не тому, що він бажав їх, а тому, що Бог змінив його: «Бути християнином означає прийняти Христа як свого Спасителя, свого Бога.

Боксер-християнин Менні Пак'яо стане одним із хедлайнерів Свята Подяки, яке відбудеться 23 вересня в Києві на Хрещатику. Філіппінський боксер візьме участь у вечірній програмі з 18:00 до 22:00.

Анатолій Якобчук

Хто сильніший?

Дорогою йшли Добро і Зло. На зустріч їм – двоє чоловіків.

– Нумо, – каже Зло, – випробуймо, хто з нас сильніший.

– Добре! – погодилося Добро, не вмючи заперечувати. – А як?

– А нехай за нас ці двоє поборються, – каже Зло. – Я зроблю одного з них сильним, багатим, але злим!

– Добре! – каже Добро. – А я іншого – слабким і бідним, але добрим!

Сказано – зроблено.

За мить один чоловік опинився на коні, в багатій одежі. А інший – в лахмітті, та ще й з ціпком...

– Геть з дороги! – заверещав на

нього перетворений в багатія, пригріб батою і загалопував додому гроші рахувати.

Учинений бідним зітхнув і мовчки поплівся слідом.

– Ага! – зраділо Зло. – Зрозуміло тепер, хто з нас сильніший?

– Зачекай, – каже Добро. – В тебе все легко і швидко, але ненадовго. А я, якщо щось роблю, то назавжди.

Стали вони дивитися, що буде далі. А було ось що. Чи довго, чи ні чекали, – йде бідний, аж раптом бачить – лежить під конем багатий і ніяк не може підвестися. Хропе уже, задихається...

Підійшов до нього бідний. І так йому бідолаха шкода стало, що звідки тільки сила взялася! Відки-

нув він ціпок, натужився і – допоміг нещасному звільнитися.

Багатий аж заплакав. Не знає, як віддячити бідняку.

– Я, – каже, тебе батою, а ти мені життя врятував! Ходімо до мене жити. Ти мені тепер замість брата будеш!

Пішли обоє чоловіків. А Зло каже:

– Що ж це ти, Добро? Обіцяло зробити свого хлопа слабким, а він дивися якого коня зміг підняти! Якщо так – то я перемогло!

А Добро сперечатися не стало. Адже воно не вмів заперечувати – навіть Злу. З тих пір Добро і Зло разом не ходять. Якщо ідуть однією дорогою, – то лише в різні боки!

М. Варнава

НОВИНИ

Міністерська конференція в США привернула увагу до релігійних переслідувань

Безпрецедентна триденна міністерська конференція з просування свободи віросповідання відбулася у Вашингтоні за участі громадських активістів і релігійних діячів.

Захід проходив 24-26 липня за ініціативи Державного секретаря США Майка Помпео та Посла США у справах міжнародної релігійної свободи Сема Браунбека, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Зустріч на високому рівні представників уряду і громадянського суспільства з усього світу стала місцем багатьох свідчень про жорстоку природу релігійних переслідувань у всьому світі та завершилася історичними багатосторонніми зобов'язаннями вжити більше зусиль, щоб їх зупинити.

Протягом перших двох днів у Державному департаменті США зібрались близько 400 представників громадянського суспільства та релігійних діячів. Серед них були також делегати з України.

Інститут релігійної свободи, Київ

В США суд відмовив атеїстам прибрати з доларів фразу «В Бога ми віримо»

Суд штату Міннесота відхилив позов групи атеїстів з проханням прибрати з банкнот і монет фразу In God We Trust (В Бога ми віримо).

Як повідомляє агентство, група

атеїстів звернулася в суд з проханнями прибрати фразу з банкнот, підкресливши, що вона порушує їхнє право на свободу віросповідання, а також протирічить першій поправці конституції США (поправка гарантує, що Конгрес США не буде підтримувати жодної релігії).

Суд постановив, що ця фраза на доларах «відповідає ранньому розумінню пункту про заборону конгресу видавати закони, які утверджують державну релігію», і не примушує до виконання релігійних обрядів.

Президент США Дуайт Ейзенхауер у 1956 році підписав закон, згідно якого фраза In God We Trust стала національним девізом США. Напис на монетах з'явився в 1864 році в період громадянської війни. На банкнотах його стали друкувати з середини 1960-х років.

invictory.org

В Європі помирає інститут шлюбу: у 8 країнах ЄС поза шлюбом народжується все більше дітей

В Європі помирає інститут шлюбу: відсоток новонароджених, народжених поза шлюбом в 2016 році був вищим, ніж дітей, чиї батьки були одруженими.

В період між 2000 і 2016 роками доля дітей, народжених поза шлюбом виросла в ЄС приблизно на 15%. В Португалії в 2016 цей показник склав 53%, у Франції – 60%, В Болгарії і Словенії – 59%, в Естонії – 56%, в Швеції – 55%, в Данії 54%. І навпаки, більше 80% немовлят, які з'явилися на світ в Греції, Хорватії і на Кіпрі були народженими у шлюбі.

Дослідження не враховує сім'ї, які уклали так званий Громадянський договір солідарності, який укладається між двома фізичними особами з метою організації їхнього спільного життя в умовах відмови від укладання шлюбу. Це істотно впливає на кількість дітей, які формально народжені поза шлюбом.

ieshua.org

Шість способів здобути радість

Початок на сторінці 1

про інцидент із горщиком нашого молодшого сина, і не забула пригадати, що перестала нормально працювати морозильна камера.

Часто у розмові з іншими людьми ми скаржимося на те, що щось пішло не так, або як погано хтось із нами обійшовся.

Наша культура орієнтована на права людини, і якщо не отримаємо те, що по праву належить нам (як нам здається), то злимося, або впадаємо у відчай. Часто «спотикаємося» на «я маю право», або на невдоволенні і з'їжджаємо вниз схилом до тривоги і депресії. Як наслідок, нас оточують темні думки і не задоволені очікування, які обтяжують серце і затуманюють розум.

З іншого боку, у нас ніколи не вийде перейти від відчаю до прославлення, не висловлюючи вдячність Господу. Тема вдячності проходить через всю Біблію. В Псалмах написано, щоби ми віддавали славу Богові:

«Прославляйте Господа, кличте Його ім'я, сповістіть між народами про Його діла» (Пс. 104:1).

«Тож хай прославляють Господа за

Його милосердя і Його чудеса для людських синів» (Пс. 106:8).

Послання до Колоссян також містить тему вдячності. В 3 розділі, у 14-17 віршах, Павло згадує про вдячність тричі: «Нехай перебуває у ваших серцях мир Христа, до якого ви були покликані в одному тілі, і будьте вдячні» (Кол. 3:15).

Шість способів для того, щоби позбутися невдячності

Бог закликає нас бути вдячними людьми. І саме вдячне відношення серця може змінити наше життя. Якщо ви виявили, що блукаєте темним шляхом депресії і відчаю, то ці шість простих способів допоможуть вам у боротьбі за радість.

1. Наповнюйте розум істиною Божого Слова

Подумайте над місцями, які говорять про вдячність, як наприклад, послання до Колоссян 3:15-17. Пам'ятайте, що Бог заповів нам бути вдячними.

2. Не забувайте Божу доброту і вірність по відношенню до вас

Подібно до того, як ізраїльтяни були схильні забувати все, що Бог зробив для

них в пустелі, так і ми. Записуйте Божі благословення, які явлені вам, або переказуйте їх іншим – це шлях до пробудження вдячності у вашому серці.

3. Просіть Бога про уста радості

Замість того, щоб говорити про свої розчарування кожного дня, шукайте привід для радості. Настрій радості так само легко поширюється, як і дух ниття. Прагніть бути відомими як радісна людина, наповнена Духом Святим, а не ниюча і невдоволена.

4. Поставте за мету зробити вдячність вашою автоматичною реакцією на обставини

Коли почуєте чергову новину, поставте собі запитання: «За що я можу бути вдячним у цій ситуації?» Завжди пригадую історію однієї сім'ї, яка дізналася про раптову смерть їхньої дочки. Коли вони взялися за руки, щоб молитися і плакати, батько в першу чергу подякував Господу за роки, проживті з нею. Який сильний приклад вдячності, навіть серед великої втрати!

5. Втілюйте вдячність у словах

Як тільки починаєте відчувати приплив відчаю, напишіть п'ять речей, за які ви вдячні. Інколи це може бути чашка гарячого чаю в холодний день, або квітка, яка зацвіла за вікном. Перечислення Божих благословень принесло найбільші зміни у моє життя. Коли висловлюєш це словами, усно або письмово, абстрактне поняття «вдячність» стає поняттям конкретним.

6. Шукайте свідоцтва Божої благодаті

Шукайте у своєму житті і в житті людей навколо вас прояви благодаті. Моя віра міцніє, коли бачу, як Бог відповідає на молитви, коли помічаю плід терпіння у тому, що вже не кричу через вилите молоко, або коли після багатьох молитов моєї подруги про народження дитини приходить рішення про всиновлення. Коли я навмисно спостерігаю, як діє Бог, моє серце наповнюється вдячністю.

Stacey Reaach

СЛОВО ПОЕТИЧНЕ

Завжди люблюся жнивами

Завжди люблюся жнивами –
Воістину свята пора.
Турбота Господа над нами:
Поля, наповнені добра.

Погладжує липневий вітер
Пшениць чуприну золоту,
А десь вже зібрано в засіки
Зерно добірне на току.

За днями дні проходять грози.
«Чому ж комбайн косить не йде?»
Ще трохи і зерно, як сльози,
На вогу землю опадє.

Є добрі хазяї й недбалі,
А Бог добро подав усім,
Та не усі його зібрали,
Щоб був у них з достатком дім.

Люблю жнива. Благословінням
Колосяться поля у всіх.
Даруй же, Господи, прозоріння,
Як слід нам ставитись до них!

Ольга Лазарук

Хліб

Поле, волошки, пшениця.
Ось ваша праця, серпи!
Ляжуть покоси, снопи...
Хлібові сонце сниться...
Марить вогонь в печі,
Тісто дрімає в теплі,
Борошна сніг на столі,
Праці у них – не злічить.
Синього неба шибка...
Вдячно душею схилюся,
Богу за хліб помолюся,
Трепетно віржу скибку.

Зоряна Живка

Прийшла осінь

О Господи! Осінь в моєму житті
З негодою, з теплими днями,
В пейзажах з'явилися мазки золоті,
Душа збагатилась знаннями.

Назустріч зимі по стежині іду,
Навкруг хризантем оксамити...
Я знаю, що Ти у моєму саду
Шукатимеш плід соковитий.

Бо осінь на землю несе врожаї
Дарів, на смаки неповторних,
Вони в розмаїтті чудовім своїм
Примножують сил животворних.

Чи зможеш Ти з радістю, Боже, знайти
Плід Духа Святого, плід віри:
Діла милосердя, діла доброти,
Любові, терпіння та миру?

Чи вірність завітам Твоїм зберегла,
Чи світлом була в цьому світі?
Ти знаєш усе. Тобі честь і хвала,
Бо всі мої вади покриті.

Поніс мої немочі, слабкості Ти,
Надію дав замість відчаю,
За мене життям на хресті заплатив,
Тому я Тебе величаю.

Віра Омельчук

Вдячність чи ремствування

Початок на сторінці 1

давав манну для харчування. «І сказав Господь Мойсееві: ось, Я дощем дам вам хліб з неба, і нехай народ виходить і збирає щодня, скільки потрібно на день» (Вих. 16:4). Та народ не задовольнився манною. Ізраїлеві сини стали плакати... та казати: «Хто нагодує нас м'ясом? Ми пам'ятаємо рибу, яку в Єгипті їли задарма, огірки і дині, і цибулю, і ріпчасту цибулю і часник; а нині душа наша знемагає; нічого нема, тільки манна в очах наших» (Чис. 11:4-6). Боляче було чути це Мойсееві, і «сильно запалав гнів Господній» (Чис. 11:10).

«У пустелі було надзвичайно багато отруйних змій та комах. Інколи здається, що народ про це забував. І знову нарікання, ремствування, незважаючи на Божі благословення, охорону. І лише сумні наслідки зупиняли непокірних людей...» («Мідний змій», Себастьян Бурдон).

Досить часто люди ремствують, керовані почуттям заздрості. Людина порівнює себе з іншою, своє життя з життям оточуючих і доходить висновку, що хтось інший живе краще: «Сусід живе в трьохкімнатній квартирі, а я в однокімнатній; колега отримує

більшу зарплатню; я їжджу трамваем, а він власним транспортом». Це жажливе почуття заздрості полонило свого часу багатьох біблійних героїв. Радість перемоги ізраїльського народу була затьмарена тим, що не всі лаври дісталися Саулу, серце якого було сповнене заздрості, – він заздрив Давиду. А розпочалося все з того, що перший в Ізраїлі цар почав порівнювати свої військові успіхи з успіхами одного зі своїх найближчих помічників.

Приступи заздрості позбавляють людину сну, апетиту, доброго настрою. Заздрість скинула Люцифера на землю, спонукала до повстання проти Самого Бога.

Перебуваючи в полоні заздрості, людина підіймає руку на іншу людину, коїть страшні злочини, відбирає те, що їй не належить, навіть людське життя. На жаль, люди забувають Десять Божих Заповідей і відчиняють двері свого серця для гріха. За егоїстичними намірами вони не бачать Бога, Котрий, як і колись, дбає про Свій народ і простягає руку допомоги. Чи вдячні ми Йому? Чи просто відвертаємося в інший бік, не помічаючи (чи не бажаючи помічати) Божої турботи?

Гадаю, нам інколи корисно порівняти

своє життя з життям іншої людини, яка не має де жити і ночує в підвалі, радіє кусню черствого хліба; яка в результаті землетрусу втратила всіх своїх рідних. І тоді нам стане соромно за наше ремствування.

Розповідають історію про людину, яка скаржилася на важке життя, бо не мала чобіт, доки не побачила іншу людину без ніг!

А яким було життя Самого Бога, Творця Всесвіту, на нашій землі? Христос проповідував істину, переходячи з одного міста в інше. Чи мав Він розкішний палац? – Ні. – А дорогий одяг? – Ні. Його їжа була простою, інколи – звичайні колоски, зірвані при дорозі. Він, Цар слави, був задоволений простим, скромним життям.

І навіть коли Його незаслужено засудили на смерть, не нарікав. Там, на Голгофі, Христос звертається до Свого Отця: «Отче, прости їм, бо не відають, що чинять» (Лк. 23:34).

А коли ми, не зважаючи на Божі благословення, нарікаємо на життя, на Бога, чи не завдаємо знову болю Христові?

Інна Джердж

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС
Адреса: а/с 116, м. Рівне, 33028, Україна.
Телефон: (0362) 63-79-76
www.slovovchitelyu.org

Християнська телепередача «Мир вам»
www.mirvam.at.ua

Заочна Біблійна школа "Емаус"
Безкоштовні дистанційні курси з вивчення Біблії для дорослих та дітей.
Інформація за телефоном: +380987959650, +380970345049
Поштова Біблійна Школа

Духовно-просвітницька газета
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 6500 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Яковчук
Верстка та дизайн: Анатолій Яковчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Яковчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info

Адреса редакції: вул. Січ. Стрільців 63/49 м.
Бережани, 47501, Тернопільська обл. +380966126096,
slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні пожертвування і
розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
5168 7422 2234 5641, ПриватБанк

Запрошуємо вас